

πρέπει νὰ μειωθῆ τὸ κόστος, ὄχι ὁμως εἰς βάρος τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ μοχθοῦντος μικροῦ Ἑλληνοῦ παραγωγοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς πλήρους ἐξουδετέρωσης τῆς τεχνικῆς καὶ ὀργανωτικῆς καθυστερήσεως τῆς οἰκονομίας μας.

Ἄλλὰ διὰ νὰ κερδίσῃ ὁ παραγωγὸς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ὀργανωμένου καταναλωτοῦ εἰς τὰς ξένας χώρας, πρέπει προηγουμένως νὰ μαθητεύσῃ καλῶς καὶ νὰ ἀποδείξῃ ἐμπράκτως ὅτι δύναται εἰλικρινῶς νὰ συνεργασθῆ μὲ τὸν ὀργανωμένον καταναλωτὴν τοῦ ἑσωτερικοῦ μὲ βᾶσιν πάντοτε τὴν «δικαίαν τιμὴν». Αὐτό, δηλαδὴ ἡ συνεργασία παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν, ἀποτελεῖ ἀξίωμα διὰ τὴν διεθνή κίνησιν τῶν Συνεταιρισμῶν, ἐνῶ εἰς τὴν χώραν μας δὲν ἔχει σημειωθῆ πραγματικὴ πρόοδος ἀπὸ ἐσφαλμένας κατευθύνσεις καὶ τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν καταναλωτῶν.

Εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου οἱ ἐργάται καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἡγούνται εἰς τὸν τομέα τοῦ Καταναλωτικοῦ Συνεργατισμοῦ, εἰς τὴν χώραν μας ὁμως δὲν ἔχει γίνῃ πεποίθησις ὅτι αἱ συνδικαλιστικαὶ ὀργανώσεις τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων (ιδιωτικῶν καὶ δημοσίων) ἔχουν καθῆκον καὶ συμφέρον νὰ συνεργασθοῦν διὰ τὴν συνεταιριστικὴν ὀργάνωσιν τῶν μελῶν των. Ἄρκοῦνται μόνον νὰ διεκδικοῦν αὐξήσιν τοῦ εἰσοδήματος χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρωνται διὰ τὴν ὑπὸ καλλιτέροισ ὁροῦς διάθεσίν του. Τοιοῦτοτρόπως αἱ ἐπιτεύξεις ἐξανemizονται.

Ἄλλὰ καὶ ἡ συνεταιριστικὴ Ὀργάνωσις τῶν Ἑλλήνων παραγωγῶν ὄλων τῶν κλάδων (γεωργίας, κτηνοτροφίας, δασῶν, ἀλιείας, βιοτεχνίας κλπ.) ἔχει καθῆκον καὶ συμφέρον νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν μέχρι τοῦδε ἀξιόλογον προσπάθειαν ὄχι μόνον εἰς τὸν τομέα τῆς παραγωγῆς, (οἷπου πολ-

λὰ καὶ ἀξία ἐπαίνου ἐπιτεύγματα ἔχουν πραγματοποιηθῆ), ἀλλὰ συμμέτρως καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ἀπὸ κοινοῦ διαθέσεως τῶν προϊόντων μὲ βασικὸν πᾶντοτε κανόνα τὴν «δικαίαν τιμὴν».

Ἄκαταμάχητον κίνητρον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ὑγιοῦς Συνεργατισμοῦ ἀποτελεῖ ἡ καθιέρωσις τῆς βασικῆς συνεταιριστικῆς ἀρχῆς τῆς διεθνῶς γνωστῆς ὡς «ristourne», δηλαδὴ τῆς συμμετοχῆς ἐκάστου συνεταίρου εἰς τὰ «κέρδη» τοῦ (Συν)σμοῦ ἀναλόγως τῶν μετ' αὐτοῦ συναλλαγῶν του, ἢ ἀκριβέστερον, (δεδομένου ὅτι ὁ γνήσιος Συνεργατισμὸς δὲν ἔχει κερδοσκοπικὸν χαρακτῆρα), τῶν ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων λόγῳ πρακτικῆς ἀδυναμίας διὰ τὸν ἀκριβῆ ὑπολογισμόν τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων κατὰ τὴν ὥραν τῆς συναλλαγῆς. Οὕτω κινεῖται ἀμέσως τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀναπτύσσεται ἡ ἀμιλλα καὶ πρωτοβουλία τῶν συνεταίρων διὰ τὴν συστηματικὴν παρακολούθησιν καὶ τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν των εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεταιρισμοῦ των καὶ, πλὴν τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ἐπιτυγχάνεται καὶ ἡ ἐξουδετέρωσις τοῦ τόσον ἐπιζημιῶν παρασιτισμοῦ. Διὰ τῆς καταλλήλου ὀργανώσεως τῶν καταναλωτῶν ἐξασφαλίζεται ὄχι ἀνεπαρκῆς, τυπικὸς καὶ γραφειοκρατικὸς, ἀλλ' οὐσιαστικὸς ἔλεγχος εἰς τὰ βασικὰ θέματα τῆς δικαίας τιμῆς, τῆς καλῆς ποιότητος καὶ τοῦ ἀκριβοῦς ζυγίου. Καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως τὸ ζωτικὸν θέμα τῆς καλῆς ποιότητος εἰς τὰ τρόφιμα δὲν ἐνδιαφέρει μόνον ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς, ἀλλὰ πρωτίστως διὰ τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας ὡς καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Γενικώτερον, ὁ ὑγιὴς καὶ ὀλοκληρωμένος Συνεργατισμὸς συμβάλλει ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τὴν πάταξιν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ οὕτω ἡ Πολιτεία